

Старший викладач, Шестопалова О. В.

Національний університет «Запорізька політехніка», м. Запоріжжя

ст. гр. ГФ-217, Коваленко Є. В.

Національний університет «Запорізька політехніка», м. Запоріжжя

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ІНКЛЮЗИВНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

В умовах глобалізованого світу проблема прогресивності соціально-економічного розвитку, який забезпечує реальне зростання якості життя людей як основного індикатора розвитку країни та її конкурентоспроможності на світових ринках, набуває першочергової актуальності і стає одним із пріоритетних напрямків інклюзивного розвитку України. Досвід останніх часів свідчить про те, що стрімкість науково-технічного прогресу, модернізація економіки й економічне зростання можуть супроводжуватися підвищенням нерівності доходів. Ці тенденції актуалізують проблеми соціального розшарування в процесі розвитку.

Концепцію інклюзивного зростання при пошуку інноваційного вектора соціально-економічного розвитку можна вважати виправданим з позиції ключових викликів, які стоять перед сучасним суспільством. В 2018 р. дослідження показали, що:

Населення України: 42,760,500

Щільність населення: 70.83

В Україні погіршилася ситуація відносно 2017 р. по ряду показників. Зокрема, експерти форуму констатують, що на 1,4% скоротився рівень ВВП на душу населення. Також відзначається зниження продуктивності праці на 3,2 %. Скоректований чистий дохід і чисті заощадження українців, по оцінках

дослідників, скоротилися на 0,6% і 0,7% відповідно. При цьому вчені відзначають значний ріст викидів вуглецю й збільшення державного боргу [1].

В Україні за останні п'ять років інклюзивність економічного розвитку, або ступінь поширеності позитивних ефектів впливу економіки на всі шари населення, знизилася на 6,8%. Наша країна зайняла 49-е місце серед 74 країн, що розвиваються.

Враховуючи основні складові інклюзивного зростання, складність і багатогранність цього поняття, запропоновано основні його характеристики:

- забезпечення рівних можливостей для всіх громадян;
- всебічний розвиток людського капіталу;
- стимулювання підприємницької активності;
- активізація інноваційної діяльності;
- комерціалізація інновацій;
- дбайливе використання природних ресурсів і захист довкілля;
- провадження справедливих і ефективних заходів з розподілу доходів,

реалізація державних програм тимчасового працевлаштування і системи гарантій зайнятості [2].

Інклюзивне зростання як інноваційний вектор соціально-економічного розвитку спирається на залучення всіх ресурсів, насамперед людських, які, своєю чергою, одержують доступ не тільки до створення сукупного національного продукту, а й відповідної його частки. Проте інклюзивне зростання на сьогодні залишається переважно предметом обговорення, ніж програмою дій.

Основним деструктивним чинником інклюзивного зростання було визначено тривалі бойові дії на сході країни, оскільки вони непропорційно впливають на найменш забезпечені верстви населення та сприяють відпливу трудових ресурсів з країни. Пріоритетними напрямками вдосконалення визначено поліпшення професійної підготовки, зниження адміністративного навантаження на створення нового бізнесу, розширення фінансування для підприємців, а також посилення боротьби з корупцією.

Щоб досягти успішного інклюзивного зростання, експерти рекомендують урядам країн прискорити структурні реформи та інвестувати в людський капітал, зокрема в доступність освіти, гнучкість робочого ринку і гендерну рівність.

Глобальні цілі сталого розвитку в контексті інклюзивності в Україні наразі актуалізуються в рамках проекту Стратегії сталого розвитку України до 2030 року.

Для прискорення економічного зростання в Україні необхідно:

- підтримувати економічне зростання на душу населення відповідно до національних умов і, зокрема, зростання ВВП на рівні не менш як 7 % на рік;
- домогтися підвищення продуктивності в економіці шляхом диверсифікації, технічної модернізації та інноваційної діяльності;
- просувати проведення орієнтованої на розвиток політики, яка сприяє продуктивній діяльності, створенню гідних робочих місць;
- до 2030 р. забезпечити повну і продуктивну зайнятість та гідну працю для всіх жінок і чоловіків, у тому числі молодих людей та інвалідів, і рівну оплату за працю рівної цінності;
- до 2020 р. істотно скоротити частку молоді, яка не працює, не навчається і не набуває професійних навичок;
- зміцнювати спроможність національних фінансових установ заохочувати і розширювати доступ до банківських, страхових і фінансових послуг для всіх.

Література

1. Офіційний сайт державної служби статистики України. [Електронний ресурс]. Режим доступу – <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Антикризова стратегія розвитку України: соціально-економічні, фінансові та глобальні виклики: монографія / Під заг. ред. А. В. Сидорової. Вінниця: ДонНУ, 2018. URL: <http://jmonographs.donnu.edu.ua/article/view/3846/3879>